

[Landbrugsministeren.]

til en kornlov fik om muligt en mere blid modtagelse end sædvanlig.

Jeg skal knytte et par bemærkninger til enkelte af udtalelserne. Når det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen siger, jeg ikke er særlig opfindsom, så har han fuldkommen ret, når det gælder kornlov, og jeg kunne sige, hvis jeg havde lyst: tak i lige måde, for jeg har faktisk indtryk af, at det ærede medlem holdt samme tale som i fjor uden hensyntagen til den udvikling, der er sket siden. Jeg tror endda, det ærede medlem gentog de påstande, som i det år, der er gået, har vist sig ikke at kunne holde. Jeg tror ikke, jeg tager fejl i, at det ærede medlem i fjor var inde på — og var han det ikke, så var i hvert fald mange andre det, der havde samme standpunkt som han — at gennemførte vi den kornlov, vi gennemførte i fjor, ville vi få for mange svin, vi ville få tilsået for meget med vintersæd, og landmændene ville ikke få en ordentlig pris for deres korn efter høst. Hvis det ærede medlem vil, kan han jo fortælle mig, hvilken af disse spådomme der er slået til i det år, der er gået. Skal vi ikke være enige om, at det var heldigt, det ikke gik, som man fra den side frygtede i fjor; dermed være ikke sagt noget om, hvordan det går i indeværende år.

Når man taler om kornpris som regulator for svineproduktionen, vil jeg henvise til, hvad det ærede medlem hr. Carl Petersen sagde, og dertil bare føje, at hvis der skal være tale om det, kan det ikke hjælpe, at man opererer med de kornpriser, der hidtil har været foreslået fra landbrugets side. Jeg tror, at vi fra ganske autoritativt sted med hensyn til svineproduktionen kan få attest for, at en kornpris på 52 kr. ikke regulerer produktionen, og det er der da heller ingen grund til at den skulle gøre med de nuværende priser.

Det ærede medlem var inde på, at landbruget var det eneste erhverv, der ikke fik dækning for udgiftsstigninger. Jeg ved ikke, om jeg ubeskedent skal minde om, at jeg da i hvert fald har medvirket til at gennemføre hjemmemarkedspriser, der gav dækning for de stigende omkostninger. Dertil kommer som noget væsentligt, ja, som det væsentligste, at det sidste år har bragt en dækning for disse omkostninger på et felt, hvor det forslår allermost, nemlig i de

priser, vi får for vore eksportvarer. Den lysning, der er sket i landbrugets situation, skyldes i høj grad dette sidste, selv om hjemmemarkedsordningen også i nogen grad er inde i billedet. Den har ganske givet tilført landbruget adskillige millioner kroner det sidste år, hvad der også var meningen med ordningen.

Det ærede medlem hr. H. C. Toft sagde, at dette forslag kom i den ellefte time. Ja, det kom nu ikke særlig sent af en kornordning at være, men vi har jo fået indført den ordning, som jeg synes er rigtig, at forslag skal fremsættes inden en bestemt dato, og det er også sket. Må jeg sige til det ærede medlem hr. H. C. Toft, at jeg håber ikke, at jeg borttager nogen af hans illusioner, men når det ærede medlem siger, at jeg lyttede ikke til hans opfordring og ikke fulgte den, så må jeg svare, at det var rent tilfældigt, jeg i det hele taget erfarede, at det ærede medlem har rettet en sådan opfordring. Den er aldrig rettet til mig, personlig altså. Den blev vistnok sendt ud i æteren fra et eller andet konservativt møde, hvad der jo er ganske naturligt; men havde det ærede medlem lagt virkelig vægt på det, så kunne han have sagt det også til mig; vi ses jo så ofte, ikke sandt? Det har det ærede medlem altså ikke gjort, hvad jeg slet ikke skal bebrejde ham. Men man kan jo i og for sig ikke vente — ja, jeg må ærlig talt sige, at jeg siger så mange ting til det konservative folkeparti, uden at de tager notits af det, og det kan jo skyldes, jeg ikke er indtrængende nok, det ved jeg ikke, men man kan jo da ærlig talt ikke vente, at jeg tager notits af noget, det ærede medlem har sagt, når det var rent tilfældigt, jeg fik at vide, han havde sagt det. Nå, lad det ligge.

Hvad angår kornprisen, må man ikke glemme, at der som i alle andre sager er to parter: en køber og en sælger. Nu var der et medlem — jeg tror, det var det ærede medlem hr. H. C. Toft — der sagde, at det alene var husmændenes organisation, der repræsenterede køberne; som organisation er det rigtigt, men i øvrigt er det jo slet ikke husmændene alene, som er kornkøbere. Kornkøberne går meget længere op i brugsstørrelserne, og jeg føler mig helt overbevist om, at mange af dem har det samme syn på kornordningen: at